

Yaşlılık neden sükûnet getirmiyor? Neden 80'ine varmış insanlar artık eski si gibi köşelerine çekilmeye yanaşmıyorlar? Neden eskiler gibi ölüme hazırlanmak yerine, çocukça bir huysuzluk ve iştahla hayata daha fazla sokuluyorlar? Neden zihinleri hâlâ hırsla, çekişmeyle, öfkeyle dolu? Sakın evin başköşesinde yer alan televizyon ekranının da bunda payı olmasın!

Bırakın ihtiyarlıklarını, gençken bile ne görüp yaşamıştı ki, ninelerimiz!.. Oysa televizyon ekranından sürekli "hayat" akıyor! Koca bir dünya! O kadar renkli, karmakarışık ve heyecanlı ki, bağımlılık yaratıyor! O yüzden işte, bugünün ihtiyarları, elleri ayakları tutmasa bile hayata "göbekten" bağlılar! Yani televizyon ekranından... Belki tam da bundan zihinlerinin daha zinde ama ruhlarının daha tedirgin, daha huzursuz olması!

Sürekli televizyonun çocuklar üzerindeki olumsuz etkisi üzerinde duruluyor. Kimse ona bağımlı hale gelen ihtiyarlar üzerinde televizyonun olumsuz etkilerini tartışmıyor.

Bu etkinin farkında bile değiliz. Oysa hayatta kalma dirençleri kadar korkuları da büyüyor. İçlerinde tv filmlerini aratmayacak kadar karmaşık bir entrika arzusu, öfke ve şiddet saklayan 80'likler var artık!

Yaşlıların sayısı artıyor ama onları gerçekten düşünenlerin sayısı azalıyor! Onları artan yaşlılıktan ekmek yiyecek çözümlü sağlık

endüstrisinin eline bıraktık!

Yaz akşamları açık havada müzik dinlerken rüzgârın sesleri alıp götürmesine bayılırım! Şarkının sözleri uçar, davul yumuşar, yaylılar iyiden iyiye yaylanır. Müzik daha çalındığı anda, oracıkta, tatlı bir *hatıraya* dönüşür.

Eskiden tatildayken işyerinden gelen telefonlar can sıkardı. Hemen "uff"lanılır ve "tatilimi zehir etmeyin" havası takınılırdı... Geçen gün plajda dikkatimi çekti.

Herkes işyerinden telefon gelince seviniyor, neşeleniyor. Neden? "Bana hâlâ ihtiyaçları var" duygusunun içlerindeki iktidar duygusunu okşamasından mı?.. Ya da tam şu işsizliğin kol gezdiği dönemde bu telefonlar "ya yokluğumda, biri işimi kapar da, dönüşte açıkta kalırsam" korkusunu bastırıyordur. Anlarım. Belli ki, tatildayken artık asıl rahatsız edici olan şey, hiç işyerinden aranamamak!..

Limonata şık kafelerde "alkolsüz meyve kokteyli" gibi bir şey oldu! Meyveler, otlar, aromalar... Görüntü belki güzel ama içerik saçma! "Çarşı izni" ne çıkmış askerlerin sığındığı taşra pastanelerinin bolca sulandırılmış limonataları bile daha "*hakiki*"ydi!

İnce iştir insanın kendi hakkını korumaya kalkması... Bir bakarsınız, hakkımı koruyorum derken çok çığ bir *haksızlığa* imza atmışsınız! Peki iyisi, güzeli, en güvenilirini nedir? Başkalarının hakkını korumak!..

■ Alaçatı'da cennetten bir köşe: **Maria'nın Bahçesi**... Nar ağacının altındaki masada kahvaltı mesela...

■ Arjantinli **Natalia Clavier**'nin **Nectar** adlı albümü... Yaz geceleri uzun yolda, öğleden sonraları sardunyalarmın yanı başında...

■ **Zeytin İskelesi**... Yepyeni bir zeytinyağı markası... Üç farklı ürünü var şimdilik. Ben organik sızmasına hayran oldum.

■ **Kum Adam**... Bodo Kirchoff'un Türkçesi 1997'de Can'dan çıkan romanı...

■ **Perseid meteor yağmuru**... Yıldı bir kez Ağustos'ta gerçekleşen gökyüzü şöleni...

